

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

י"א אייר תשפ"א • גליון 159 • פרשת נשא

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
21:00	20:14	19:13	תל אביב
21:03	20:17	19:11	ירושלים
21:01	20:15	19:14	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

ברכת הכהנים

העולם של ימינו סוער, רב תהפוכות, ואולי גם קצת מעורר חששות. כולנו רוצים לשמור את עצמנו ואת ילדינו מוגנים מפני פגעי היצר, מחוסרונים ובריאים מכל מחלה חלילה, מוצלחים ושבעים, מאושרים ועליזים. כולנו רוצים לפתוח את הלב לעסוק בדברי תורה ולהתעלות רוחנית - שאיפה הבוררת בלב כולנו. אבל מי יודע מה ילד יום, מי יכול להבטיח התגשמות משאלותינו?

כבר חז"ל קבעו, שמיום שחרב בית המקדש כל יום שעובר קללתו: מרובה מקודמו. חזו בשרה מדאיגה? האומנם? כל יום המצב ילך ויחמיר? כל יום גזירות חדשות חלילה? מחלות מסתוריות? איך נתמודד? האם יש כלי להגן על עצמנו?

חושף הירושלמי בפ"ט דסוטה: 'א"ר אבין בשם רב אחא: ברכת כהנים'! כן! במצב בו גזירות מתחדשות, כשהעולם כולו מאיים וסוער, ברכת כהנים היא המגן הבטחוני מפני כל הגזירות הרעות, היא הקסדה ששומרת עלינו מפני הפגעים הרעים המתחדשים בעולם. העצה להתמגן - היא אותו אוצר יקר הנחשף בפרשת השבוע, ושמו ברכת כהנים! רק ברכת כהנים עומדת לצידנו להגן עלינו, וכדאי להעריך את המתנה הנפלאה הזו, השומרת עלינו ואף פותחת לנו שערי שמים!

יתכן, שהמציאות של חיינו והקשיים המתחדשים, הינם תולדה של העובדה שבית המקדש כבר אינו עימנו, כפי שחז"ל אומרים שהמצב הזה קורה משרחב בית המקדש. ולא בכדי - הרי כל עוד בית המקדש היה קיים, נערכה בו עבודת הכהנים, שבה היו מגינים על העולם כולו. אך כבר חרב המקדש, וממילא נותרנו חלילה חשופים לכל מזיק ופגע רע...

אך ברכת הכהנים, הינה ההגנה היחידה שנותרה בידינו מימי המקדש, וכאז כן עתה - היא ממשיכה להגן עלינו גם כיום, כי זו עבודת הכהונה היחידה שנותרה עימנו. זאת מגלה הרמב"ן בפרשת 'בעלותך', כי בעידן בו כל הקרבנות - בטלו וכל עבודות הכהונה - אינן, נותרה לנו רק ברכת כהנים, כעבודת הכהונה היחידה הפעילה בימינו. אנו.

גנות היאוש

הפצצת אטום של היצר הרע הוא היאוש בפרט בענייני קדושה

מתקדם, עוזב הרע ובוחר בטוב, תפילתו אהובה וחביבה ומתקבלת בשמי מרומים.

התורה הק' בכמה מקומות אומרת "והייתם לי קדושים כי קדוש אני". מפרשים חז"ל מה אני קדוש אף משרתי קדושים. הבורא עולם לא יכול לסבול טומאה. אני קדוש אף אתם תהיו קדושים!

"והייתם לי קדושים" מפרש"י: אם אתם קדושים אתם שלי ואם לאו אתם שייכים לנבוכדנצר וחבריו. אתם לא בנים שלי ח"ו! לצערנו, הרחוב מלא טומאה וסט"א, כמה בתים זה הורס, חורבן עולם! ואי אפשר בלי לימוד התורה והמוסר. ובפרט בדור האחרון, כמבואר במשנה סוף סוטה, שמסימיני עקבתא דמשיחא הוא שבת הועד שהוא המקום החשוב ביותר, גם בו יהיה טינופת ולכלוך.

אנחנו סמוכים לגאולה בעזה"י, צריך להתנתק ולהתנקות, וכמו שאומר רשב"י בזה"ק כמה קשה יהיה הנסיון לע"ל, והאור החיים הק' זיע"א כותב שלעתידי לבוא קרוב לגאולה יהיו שרויים כבר בשער החמישים רח"ל! זה ללא ספק האייפון. (אייפון נוטריקון איפה? נ' איפה הוא? בשער הנ').

אבל ליבו של האדם נמשך לרוע הזה, זהו כחו של יצה"ר, ולהלחם זה התפקיד שלנו בעולם הזה, לא באנו לנפוש. אמרו חז"ל למה נקרא שמה "תנועה" על שם שאדם תועה בה. נפשו של אדם מחמדת גזל ועריות, כמו שכתוב ולא תתורו אחרי לבככם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם.

הקב"ה מסתלק ממקום שיש בו טומאה, הקדושה אינה יכולה לשרות עם טומאה, עם סט"א. כמפורש בפסוק (דברים פרק כג) כי תצא מחנה על איבך ונשמרת מכל דבר רע... כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איבך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך!

הקב"ה נמצא במחנות החיילים! ה' מסתובב בצבא, מתהלך כדי להציל את החיילים, ומצוה הקב"ה שלא תהיה שם פריצות, ואם יש פריצות הוא עוזב אותם! הוא לא אמר שבת, תפילין, תלמוד תורה. הוא אמר קדושה.

שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בשיבת אור דוד

יש ליצר הרע פצצת אטום, יש לו כלי נשק מאד חזק, וזה היאוש! טוב ליצר הרע שאדם יחמיר עם עצמו ויאמר לו אין לי תקנה, העבירה שלי כה גדולה שאין אפשרות לתקן אותה, הקליפה שלי קשה ואי אפשר לקלפה. אבל רבותינו לימדונו לא כך: שבע יפול צדיק וקם, ורשע יפול באחת! הוא נופל פעם אחת ומתיימש. צדיק לא מתיימש, כי העיניים שלו שואפות גבוה! המטרה מול העיניים! אז לא נופלים.

כמו שאומרים חז"ל חייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי אברהם יצחק ויעקב! ואמר רבי ישראל מסלנט: כשצריך לעשות משהו אני לא חושב אם אני יכול או לא יכול, אני חושב רק אם צריך או לא צריך, ואם צריך אני כבר יכול! אדם צריך להתחתן, אבל קל? דירה ריהוט נדוניה חתונה, המון כסף. אבל כשיודעים שצריך וחייבים עושים את הכל, וב"ה מצליחים!

צריך לדעת "אני חייב"! אני חייב לחזור בתשובה, אני חייב לעשות שינוי! לא "טוב" לא "צריך" אלא "חייב". אני מוכרח! אזרוק את המכשירים הקלוקלים, אשבור ואנתץ, אבוא לשיעורי תורה ואהיה בן אדם! ואז, כשרואה הקב"ה כי מתאמץ הוא, אז הבא לטהר מסייעין לו! פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם. הבורא עולם ירים אותו ויעזור לו.

ורבינו ישראל מסלנט זיע"א היה אומר: כל זמן שהנר דולק אפשר לתקן. אמנם שערי תשובה פתוחים, אבל האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקן בידו לחזור בתשובה, עכשיו תחזור.

צופה רשע לצדיק ומבקש המיתו, ה' לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו! אם אתה מתאמץ הקב"ה עוזר לך, אבל אם אדם אומר יש לי זמן עד גיל שבעים, לא יחזור בתשובה. אדם שסומך על יום כיפור, מרויח רק את מצות יום כיפור, אינו חייב כרת חלילה, אבל אין לו כפרת עוונות ביום הכיפורים.

ומי שחוזר בתשובה מכריזים עליו בכל העולמות העליונים, וכל הנשמות הקדושות שלמעלה, הצדיקים שבכל הדורות, מקשיבים ושומעים, פלוני בני חזר בתשובה! ואם חלילה אדם חוטא, מכריזים במרומים לאזני כולם: פלוני בני מורד ב'י! שרפים ואופני הקודש חרדים זעים חלים ורותתים מפני הקב"ה, והוא טיפה סרוחה מורד בקב"ה! כשאדם נלחם בעצמו,

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהם לתקיים אלפי שלום יצור הפרשה להצלחתם או לעיני קדושתם ההקדשה נכסיה: 05-04-03-03-04-04

לימינו
ידן חיה בת הדס יוסי בן הלן צורי בן רחל דייה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה

לחובלת
אסף בן חיה רושין בן דיה אלעד בן ענה אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון סגילית בת חנה חן בן חיה שמעון בן יילנדה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

מהפך רפואי

ניו יורק. תפילת שחרית עומדת להתחיל, קהל המתפללים שגרתו לחלוטין, דבר לא יכול היה להכין אותם להפתעה המרעישה שתרחש בעוד דקות ספורות...

לפתע פתאום, נפתחה דלת בית הכנסת בידי קבוצת מקורבים, שליוו את הגאון רבי אהרן יהודה לייב שטיינמן שליט"א, לרפו"ש בתושח"י. הרב שטיינמן שהה אז במסעו המפורסם בארצות הברית, והמתפללים היו מופתעים לראותו בא בהיכלם, בלי כל הכנה או הודעה מוקדמת.

יותר מכולם, ניצב מופתע רב בית הכנסת. הן רק אמש - בקבלת הפנים שנערכה, ניסה לזכות לראות את הרב שטיינמן ולו במבט חטוף, ולוואי והיה זוכה ללחוך לו יד. ועתה - שפסף עיניו בתדהמה - הרי הרב שטיינמן כאן, עמו, בא להתפלל בהיכל! לך - מי פילל ומי מילל!

עם סיום התפילה, ניגש הרב ללחוך את ידו של האורח המכובד, וגם תמה: 'במה זכינו שראש הישיבה יבוא להתפלל עימנו? הרי לא ידענו על בואו, וגם בית הכנסת הזה הוא ספרדי, ואינו מתפלל בנוסח המקובל אצלכם?!

השיב לו הרב שטיינמן בפשטות: 'הלא תדע, כי בבתי הכנסת בארץ ישראל, מברכים הכהנים את העם מדי יום ביומו. לעומת זאת, בחוץ לארץ, ברבים מבתי הכנסת האשכנזים אין הכהנים נושאים כפיהם מדי בוקר, אך אינני יכול לוותר על הזכות הגדולה של ברכת כהנים - - -

לפיכך, ביקשתי לברר היכן יש בית כנסת בו יברכו ברכת כהנים גם בתפילת שחרית של חול, ובאתי להתפלל כאן. כדי לזכות בזכות של 'ברכת כהנים' גם היום!

מדהים! במשקפיים של גדולי הדור, גם יום אחד, יום אחד! - מסוכן מדי להישאר בלי ההגנה של ברכת כהנים. נכון שהוא בניכר, ונכון שבמקומו הנוכחי אין מברכים מדי יום, אך הוא לא יכול לוותר. יתאמץ, יברר, יתפלל במקום עם נוסח שונה - ובלבד שגם היום יזכה בהגנה של ברכת כהנים!

אשרינו שזכינו, שיש לנו את ברכת כהנים מדי יום ביומו. הבה נקפיד באמת שלא להחמיצה אף יום, בשום מחיר. כדי שנהיה מוגנים ושמורים תמיד, ונפתח לנו את שערי השפע!

מעט בשל חולשתו, אך התאזר בגבורה והמשיך. יישר את שתי כפות ידיו, אירח את השכינה בין אצבעותיו, ונשא קולו בהתרגשות: 'ברכך...'

כשסיים, אך בקושי החזיק מעמד ולא קרס ארצה. אך הוא הרגיש שברכת הכהנים הזו נסכה בו כוחות מחודשים, והמאמץ היה בהחלט כדאי. הוא הרגיש שברכת הכהנים הזו שנשא במסירות נפש תבשר לו טובות, אסף את שארית כוחותיו ושב לביתו.

כך ביום הראשון, ביום השני, וגם בהמשך. למרות הקושי, על אף החולשה, לא ויתר ר' משה הכהן על הזכות העצומה של עבודת הכהונה, על האושר הייחודי להיות שליחו של בורא עולם לברך את עמו ישראל. הוא הוסיף והתאמץ למען 'ברכת כהנים', והברכה השיבה לו כגמולו הטוב:

שבועות ספורים אחר כך, התבשר כי באורח פלא, המחלה החלה לסגת לאחור. שיפור רדף שיפור, מינון הטיפולים והתרופות ירד בהתמדה, וכעבור כמה חודשים כבר התבשר בבשורה המאושרת:

המחלה נעלמה, כליל. הוא בריא ואיתן, כאחד האדם. נס של 'ברכת כהנים'!

"מחר, בכל מחיר יקום לעבודת הכהונה שלו, לא משנה כמה יהיה חלוש..."

את הסיפור שמענו מהרה"ג ר' אליהו דיסקין שליט"א ששמע אותו מהכהן בעצמו, והוא נושא מסר כפול, גם לכהנים וגם לכל בית ישראל:

לכהנים - כמה רבה ועצומה הזכות שבכפות ידיהם, כמה גדולה המצוה אותה הם מקיימים בנישיאת כפיהם. לאיזו ברכה ושמירה עליה זוכה הכהן בזכות ברכתו, כמה ברכת שמים מלווה את אמריו. הרי כך מגלה הריטב"א במסכת מגילה דף כ"ז, ש'כל המברך ברכת כהנים - מתברך ומאריך ימים!'

וגם לנו, לכל יהודי: כי אם ברכת הכהנים יכולה לרפא חולה במצב כה קשה, אין משהו שאינה יכולה לעשות. הבה נקפיד להתברך בברכה המשולשת בתורה, הבה נכוון בכל מילה ונקפיד על שמיעת כל הברה, כדי שנזכה לרוב השפע והטובה שברכת כהנים נושאת בכנפיה אלינו.

הרי אין לנו ברכה נוספת, בה בורא עולם מטיל בכבודו ובעצמו את כל כובד משקלו לברכנו, כמו 'ואני אברכם' - האמורה בברכת כהנים. הכהנים - שמים את שמו יתברך, מברכים בשליחותו. ובורא עולם משלים ופותח לנו שערי שפע וברכה, הגנה ושמירה, כהבטחתו: 'ואני אברכם!'

בית הכנסת הספרדי הגדול 'עטרת תורה', ברוקלין,

כשמער ר' משה הכהן את הבשורה המחרידה, כמעט ונפל מתעלף. הרופא שישב מולו נותר בסבר פנים חתום בחומרה, אך ר' משה הרגיש כי אפילו לבו של הרופא לא עומד בכאב המפלח, וגם הוא בקושי מצליח להגות את המילים מפיו, שעה שהוא מבשר לאב צעיר לששה ילדים כי חלה בנוראה שבמחלות. החודשים הבאים, עברו עליו בחרדה משולבת בחולשה. המחלה לא עשתה לו הנחות, הוסיפה והתגברה עליו, מכניעה את גופו הדאוב והכאוב...

הוא נאלץ לעזוב את עבודתו, ולהתמסר לטיפולים השוטפים. רוב שעות היום שכב ללא תנועה, מחוסר כח להניע אבר, ואף לבית הכנסת לא יכול היה להגיע, כך שנבצרה ממנו הזכות להתפלל בציבור ולשאת את כפיו במצוה האהובה של ברכת כהנים. בשוכבו על מיטת חוליו לא הפסיק להרהר בשאלה מה יוכל לעשות כדי לצאת ממצבו, ואז אינה ה' לידו את דברי הרמב"ן בפרשת 'בהעלותך', כי 'ברכת כהנים' הינה העבודה היחידה שניתנת לכהנים האפשרות לעשותה בזמן הזה.

דברי הרמב"ן נסכו בו כוחות חדשים ורעננים. בהבזק של רגע הבין כי עד עתה לא היה מודע מספיק למתנה הנפלאה המצויה בין שפתיו, והוא יכול לבטאה מדי יום ביומו. 'אבל אם אני עוד יכול לעשות עבודת כהונה - איך אוותר על כך?!' - לחש לו קול חזק בעומק לבו. 'עכשיו אני יכול לזכות במעלה הנפלאה של ברכת כהנים, לזכות לעבוד עבודת ה', כעבודת הכהנים בבית המקדש. האם לא אגיל ואשמח ואתאמץ מעל ומעבר לכוחותי כדי להצליח לעשות את עבודת הכהונה שונתרה לי?'

באותו לילה החליט: מחר, בכל מחיר, יקום לעבודת הכהונה שלו. לא משנה כמה יהיה תשוש ומחוסר כוחות, לא משנה כמה יהיה חלוש ואובד עשתונות - הוא יאסוף את עצמו ויגיע לבית הכנסת, לשאת את כפיו ולברך את עם ישראל באהבה! על זכות כה כבירה לא יוותר, יתאמץ מעל ומעבר כדי לזכות בה!

כשיצא לבית הכנסת בבוקרו של יום, הופתעו שכניו ומכריו לראותו. הם ידעו שחלה ומסתגר בביתו, אבל לא העריכו נכונה כמה חלש יראה, כמה כאב ישתקף מעיניו. הוא נראה חיזור כסיד, בקושי הצליחו לזהותו... גם עובדה זו לא נסתרה מעיניו של ר' משה, והכבידה עוד יותר על לבו בצאתו מהבית. אך גם לזה לא נכנע, ובאומץ ובגבורה הוסיף לשרך את רגליו אל בית הכנסת, נטל את ידיו וניגש לשאת את כפיו.

בעיניים דומעות וברכיים חלושות, נעמד ר' משה בשורת הכהנים. כשכולם הסתובבו לאחור, התקשה

נקיון הבית בשבת

האם מותר לנקות את הרצפה או השטיח בשבת?
האם מותר לנקות את השולחן לאחר הסעודה?

א. אסור בשבת לטאטא במטאטא קרקע שאינה מרוצפת, שמא ישוה גומות אבל קרקע מרוצפת מותר לטאטא אותה. ולדעת האשכנזים אסור היה לטאטא אפילו קרקע מרוצפת בזמן שהיו בתים שאינם מרוצפים, ואז גזרו מרוצף משום שאינו מרוצף. אולם בזמנינו שכל הבתים מרוצפים מותר גם לאשכנזים לטאטא את הקרקע המרוצפת במטאטא רך.

ב. אין לנקות את השטיח לא במברשת ולא במכשיר המיוחד לכך, אף אם איננו מופעל על ידי חשמל, (המכשיר עשוי בצורת גלגל שמסתובב ומכניס את הלכלוך לקופסה שבצידו). ומכל מקום מותר לטאטא את השטיח במטאטא רך ולאסוף את הפסולת שעליו.

ג. אין להסיר קורי עכביש משום איסור מוקצה, ויש מי שכתב שיתכן שיש לחשוש בזה גם לאיסור תולש מן המחובר משום שהם מחוברים לבית. ופשוט הדבר שאסור להרוג את העכביש עצמו. ועל כל פנים אם קורי העכביש אינם מחוברים לבית אלא אל כלים או רהיטים מותר להסירם על ידי טלטול מן הצד, דהיינו באמצעות מטאטא וכדומה.

ד. מותר לסדר את המטה בשבת אם היא נמצאת במקום שעוברים שם, מפני כבוד השבת כדי שהבית יראה מסודר, ולהציע את המטה כדי לשכב עליה, אם שוכב עליה בשבת-מותר להציע, אבל אם שוכב רק במוצאי שבת- אסור להציע, כיון שמכין משבת לחול.

ה. שמשות חלון המכוסה באדים, מותר בשבת לנגב את האדים במגבת או סמרטוט המיוחדים לנקות בהם ולנגב בהם כלים וכיוצא בזה.

ו. מותר להסיר מן השולחן את כלי הסעודה, גם אחרי סעודה שלישית בשבת, כדי שהחדר יראה נקי ומסודר או כדי שלא למשוך אליו חרקים, אבל אסור להסיר את כלי הסעודה ברגעים האחרונים של השבת, אם כבר אינו צריך לשהות בו ביום באותו החדר, או אפילו באמצע היום, אם מחליט לסגור את החדר ולצאת משם עד מוצאי השבת.

ז. אם נשפך שכר או שאר משקה על המפה שעל השולחן, והוא רוצה לגרור אותם בכף או בסכין כדי לנקות המפה, יזהר שלא יגררם בכח כדי שלא יבוא לידי חסיסה ורק יסיר את המשקה הצף מלמעלה, ואם המשקים צבועים יזהר שלא יצבע שאר מקומות המפה על ידי גרירתו, וכל שכן אם נשפך מים יזהר מאד בזה, כי חסיסת מים היא תולדה של מלבן.

ח. נוזלים מועטים (מים, יין וכיוצא בזה) שנשפכו על השולחן, מותר לנגבם במטלית המיוחדת לכך, ויזהר שלא יסחט את המטלית. ואם נשפכו בכמות גדולה- אסור לנגבם, שמא יסחט את המטלית, אבל מותר לגרור אותם בעזרת מגב גומי.

ט. מותר לתת מעט מים על מטלית נקיה המיוחדת לקינוח השולחן ולקנח בה את השולחן בנחת, ואם המטלית מלוכלכת משיירי מאכל שנדבקו בה, אסור לתת עליה מים כלל.

י. מותר להרטיב נייר במים כדי לקנח את השולחן וכדומה, ואין לאסור לא משום מלבן ולא משום סוחט.

יא. אסור לצחצח כלי כסף וכלי נחושת בשבת, ולא רק במטלית רגילה הטבולה בתכשיר נוזל אסור, אלא גם הצחצוח במטלית המיוחדת לכך שבה מצחצחים בלי כל נוזל-אין להתיר, שהרי עצם הצחצוח אסור הוא, אבל מותר לנגב יפה כלי זכוכית, גם אם משפשפו במגבת עד שיבריק.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

כל אחד יכול!

מכל האמור אפשר לקבוע בבירור, שבנוגע לעבודת ה', כל אחד יכול להצליח וכל אחד יכול להיות גדול עד מאוד, אם רק ישקיע בזה מחשבה, ישנה מעט את הרגליו וישתדל להיות מחובר יותר אל הטוהר ולחיות את חייו במתכונת רוחנית יותר. מלבד השכר שהוא יקבל על כך בעולם הבא, הרווח שלו יהיה אדיר גם בעולם הזה. לא עוד בכי, צער ועגמת נפש על הרכוש שאין לו; לא עוד שיברון לב על כישרונות שפלוגני יש ולו אין; אלא גריפת וצבירת עוד מצווה ועוד מצווה, עוד מעשה טוב ועוד מעשה טוב, והרגשה נפלאה ועילאית בעקבותיהם.

לא נשלה את עצמנו. ודאי שהדברים אינם קלים לביצוע, וודאי שלא תמיד נצליח בהם. בכל מקרה היצר הרע לא יקפא על שמריו. הפיתויים הרבים ומגוונים שהעולם הזה מציע, היצרים שבהם נבראנו, הקנאה התאוה והכבוד למשל, לא יעזבו אותנו מהר כל כך. ובכל זאת, גם אם נמשיך לסבול ממלחמת היצרים ומשאר קשיי החיים, לפחות יהיו לנו דקות רבות של חסד, שעות של קורת רוח ומקורות עשירים למלא את חיינו במשמעות, ובעקבות זאת תוכרע הכף לטובה וחינו יהיו איכותיים יותר וייצבעו בגוונים ססגוניים יותר.

הבה נשנן לעצמנו, שבכל מצב נתון נשתדל להיות אדיבים כלפי הזולת ולהיטיב לאחרים. תמיד נזכור לומר מילה טובה לאלו שחלשים מאתנו (למעשה, גם לאלה שחזקים מאתנו פי כמה!), להחמיא ולקבל כל אדם באשר הוא בסבר פנים יפות. לא משנה מה מצבנו הרוחני או מעמדנו החברתי, תמיד נוכל לכבד בכוס משקה את זה שאוסף כסף בבית המדרש או בבית, להציע עזרה למי שמחפש ספר, להחזיק את הדלת למי שמגיע אחרינו, או סתם לחייך לזולת, בלי מילים.

כל זאת מלבד המצוות והמעשים שבין אדם למקום, שזמינים לנו בכל עת, במחשבה, בדיבור ובמעשה. לא רק ב'קום ועשה', אלא גם ב'שב ואל תעשה'-בכוונה להתאפק מלעבור על מצוות 'לא תעשה'. בעזרת מחשבה ועידוד עצמי בדבר גדלות המצווה והזכות לקיימה, נאסוף עוד ועוד זכויות. והכול יירשם בטור הרווח לזכותנו.

הגמרא מספרת על רבי זירא, שכאר נחלש ולא יכול ללמוד, הלך לשבת ליד פתחו של רב יהודה בר אמי, ואמר: כשיצאו וייכנסו הרבנים, אקום לפנייהם ואקבל שכר. האם יש מישהו שיכול להעריך את גודל וריבוי השכר שאפשר לצבור במעשים כאלו!?

כשנשכיל להפנים את כל זה, נבין שגם מי שאינו מיוחד בכישרונותיו ואינו מבריק בשכלו, וגם מי שאין לו חשק להתנתק לגמרי מכל ענייני העולם הזה ואינו מרגיש מוכן להיות שקוע ראש ורובו רק בעבודת ה' עדיין גורלו לא נחרץ לחרפה ולדיראון עולם, ולא נגזר עליו להיות למשל ולשנינה כאיש לא יוצלח וכאבן שאין בה כל חפץ חלילה.

לאור תובנה זו נוכל להתמלא בהרגשה הנפלאה "בן מלך אני!" בן לעם היהודי ובן לאלוהי ישראל, אשר ברוב חסדו וטובו העניק לכולנו את הזכות לעבדו ולעשות את רצונו באהבה, גם אם חלושי גוף או שפופי נפש ורפי שכל אנחנו.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

יעוץ, והצבת יעדים...

אריה נטל בידו גיר וכתב על קיר האולם את הספרה 6. לאחר מספר שעות נכנסו עובדי משמרת ערב, והבחינו בכתובת שעל הקיר. וכששאלו לדבר, סיפרו להם שבעל הבית היה פה וכתב את סכום ההכנסות לתנור.

בסוף המשמרת נמחק המספר מהקיר, ותחתיו נכתבה הספרה 7. וכן הלאה כל משמרת רצתה להוכיח את עצמה כטובה מחבירתה, בחודש הבא קיבל המפעל עובדים נוספים לשורותיו, האיכותיים קודמו בדרגה, הועלו משכורת, והמפעל נסק אל על פרח ושגשג, עד שנמנה בין המפעלים המרוויחים בארה"ב.

יסוד לבית ולכל אחד: לפעמים יש לנו איזו נקודה בחיים שאינה פתורה, או שיש קשיים כאלה ואחרים בבית בין בני הזוג, ואנו שוחים בים החיים ואין מציל, נזכור ונדע תמיד כדאי ללכת להתייעץ, ויחד להציב יעדים ולהתקדם, אף שנראה כי אין מוצא מהסבך, לה' הישועה, ואפשר שהפעם תבוא התשועה ברוב יועץ (משלי כד, ו), ע"י עצה נבונה.

תבוא מהר 'אינני יכול יותר' שאג 'אודי' אל תוך פומית הסלולרי, בכעס מהול בעצב על ההתנהלות הכושלת במפעל יצור המאפים שבבעלותו.

'אריה' יועץ עסקי במקצועו, נטל את תיק הג'ימס בונד שלו, הגיע מיד והיחל ללקט ולאסוף מידע מפי המעסיק המאוכזב. 'אמור נא לי אודי, מה עשית עד עתה בכדי שפועליך והעומדים תחתך, יעשו את מלאכתם כדבעי, ויתנו את המירב שביכולתם?' הקשה המומחה העסקי.

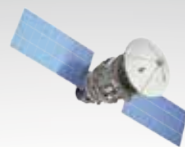
'עשיתי הכל' השיב הבוס. היחל בהורדת השכר לנחשלים, או בהעלאתו למוצלחים, ש'לצערך', כמעט ולא היו... וכלה בפיטורים ואיומים בכל צורה שהיא. 'אריה', אני חסר אונים, מה לדעתך צריך לעשות, האם לסגור זהו?

'רגע רגע' קרא היועץ המדופלם. והוסיף במליצה שציננה את האוירה המתוחה 'סבתי עליה השלום היתה אומרת: אם ניסית את כל הדרכים, תנסה את הדרך הזאת'.

אמור נא לי אודי היקר, כמה פעמים ביום מספיקים עובדיך להכניס לתנור?

6 פעמים, אמר.

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות בנוסח לאתרנו

"המשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד"

(דניאל פרק י"ב פסוק ג')

ערוץ הלוויין דר וסוחרת. לוויין יוטלסאט 7A. תדר 12529.S.R. 01480.H

מרן הרשל"צ הרב **יחזקאל יוסף** שליט"א
בכל מוצאי שבת
בשעה 21:30

הרה"ג **ליאור גלזר**
שליט"א
בכל יום חמישי
בשעה 22:15

הרה"ג **ראובן אלבו**
שליט"א
בכל יום חמישי
בשעה 21:00

הרה"ג **דניאל זר**
שליט"א
בכל יום רביעי
בשעה 22:00

הרה"ג **אייל עמרמי**
שליט"א
בכל יום שני
בשעה 19:30

הרה"ג המקובל **בניהו שמואלי**
שליט"א
בכל יום ראשון
בשעה 21:00

ניתן לצפות בדרשתו השבועית של הרה"ג **דניאל זר** שליט"א באתרנו Rabenu.com